

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010017
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010017.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného L. H., stíhaného pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa 277 ods. 1, 2 písm.a/, b/ Tr.zák. , konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 3 T 5/2013 z 10.06.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného L. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd vo Zvolene rozsudkom sp.zn. 3T 5/2013 zo dňa 10.06.2013 uznal obž. L. H. vinným zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm.a, b Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

ako štatutárny orgán spoločnosti AUTOMOT s.r.o. so sídlom Zvolen, A. Nográdyho 716/41, ICO: 36043923, registrovanej u správcu dane Daňového úradu Zvolen ako štvrtročný platca dane z pridanej hodnoty v meste Zvolen, okres Zvolen podal u správcu dane v dňoch 26.07.2007, 26.07.2007, 20.10.2007, 28.01.2008, 28.04.2008, 27.10.2008 daňové priznania s nulovou vlastnou daňovou povinnosťou a dňa 29.07.2008 daňové priznanie s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 1.847,18 eur, pričom v nich nepriznal dňa z pridanej hodnoty z faktúr, ktoré mu v dňoch 30.03.2007, 30.06.2007, 30.09.2007, 31.12.2007, 30.03.2008, 30.06.2008 a 30.09.2008 uhradil na základe uzatvorených nájomných zmlúv daňový subjekt C. H. JAVA - WARP, so sídlom Pliešovce, Hrádocká 678/5, IČO: 30452881, čím štátny rozpočet Slovenskej republiky, toho času v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica Pobočkou daňového úradu Zvolen ukrátil na dani z pridanej hodnoty o celkovú sumu 12 188,68 €.

Za toto konanie obž. L. H. súd odsúdil podľa § 277 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/ , I, § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorému mu podľa § 49 ods. 1 písm.a/ a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu podal odvolanie obž. L. H..

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že napáda prvostupňový rozsudok jednak vo výroku o vine, ako aj vo všetkých súvisiacich výrokoch o treste. Objektívna stránka trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Tr.zák. podľa obžalovaného spočíva v tom, že páchatel' v súlade so zákonom zrazí, resp. vyberie od určitého subjektu daň, prípadne poistné, avšak tieto platby zadrží u seba a neodvedie ich do príslušného zákonom ustanoveného rozpočtu alebo fondu. Toto sa v jeho prípade nestalo. Podľa jeho názoru skôr malo ísť o trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 Tr.zák. a nie o trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 Tr.zák. Aj keď je zrejmé, že v oboch prípadoch ide v týchto trestných činoch v sankcii o rovnakú trestnú sankciu, teda potrestanie páchatel'a v rozsahu od 3 do 8 rokov, je toho názoru, že správne mala byť táto právna kvalifikácia použitá podľa § 276 Tr.zák. a nie tak , ako ju súd aplikoval. Navyiac obžalovaný uviedol ,

že je bezúhonnou osobou, nemal záznam ani v priestupkovej evidencii, riadne bol zamestnaný, plní si všetky občianske povinnosti a preto má za to, že uložený trest je neprimerane prísny a na jeho nápravu a prevýchovu by stačil aj trest kratšieho trvania, ktorý mu bol uložený. Preto navrhol, aby mu v tomto smere odvolací súd vyhovel.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok a podstatný obsah trestného spisu a musel v konečnom dôsledku konštatovať, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodné.

Tak, ako to vyplýva z predloženého trestného spisu obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2013 potom, čo sa ho samosudca spýtal na postup podľa § 257 Tr.por., urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku a následne odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 Tr.por. kladne, na základe čoho súd prijal vyhlásenie obžalovaného o nepopieraní skutku. Dokazovanie potom bolo vykonané už len ohľadne osoby obžalovaného, kde súd konštatoval, že doposiaľ súdne trestaný nebol.

Za týchto okolností ak následne podal obžalovaný odvolanie aj do výroku o vine nielen do výroku o treste, krajský súd sa týmto odvolaním obžalovaného nemohol zaoberať vzhľadom už na existujúce vyjadrenie obžalovaného.

Je síce pravdou, že argumentácia obhajoby o tom, či súd použil správnu kvalifikáciu pri uznaní obžalovaného vinným v zmysle § 277 Tr.zák. alebo či nemal použiť ust. § 276 Tr.zák., môže byť pravdivá, avšak v konečnom dôsledku nič to nemení na tom, že by sa dostal obžalovaný do situácie, že by bol odsudzovaný za trestný čin, kde je trestná sadzba úplne rovnaká a to páchatel sa potrestá trestom na 3 až 8 rokov odňatia slobody. Tu potom správne aplikoval okresný súd zmierňujúce ustanovenie podľa § 39 Tr.zák. a vzhľadom k tomu, že odsúdený doposiaľ súdne trestaný nebol a pokúša sa viesť riadny spôsob života, mu tento trest znížil a uložil mu trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, takýto trest už aj vzhľadom na výšku škodu, ktorej sa obžalovaný dopustil, je aj podľa názoru krajského súdu primeraný, dostatočný, zodpovedajúci zákonu a keďže pre právnu istotu a aj rýchle a náležité potrestanie páchatel'a je potrebné trestné konanie čím skôr ukončiť, krajský súd preto podľa § 319 Tr.por., keďže považoval odvolanie obžalovaného L. H. za nedôvodné musel jeho odvolanie zamietnuť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.